

Farul Creștin

„Vot sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul IX. No. 1
Apare în fiecare Sămbătă

Redacția și administrația: Arad, Strada Lae Barna 4.
Inscris la Trib. Arad, secția III. No. 6/1939

Sămbătă,
4 Ianuarie 1941

O făgăduință de anul nou

„Poate o mamă să uite copilul pe care-l alăptează...? Dar chiar dacă l-ar uita, totuș Eu nu te voi uita cu nici un chip.”
Isaia 49. 15.

Ce glorioasă e această făgăduință divină! Chiar dacă mamele vor ajunge așa zile, când să uite de copiii lor — ceea ce nu se poate întâmpla — „totuș Eu nu te voi uita cu nici un chip”, — spune Domnul către cei credincioși. S'ar putea oare găsi cuvinte mai nimerite decât acestea pentru noi, acum la începutul acestui an? Pășim cu toți pe un nou drum necunoscut. Dar, cei mântuiți, au aici o asigurare lumneziască. Ei nu vor fi uitați „cu nici un chip.” Cel Atotputernic veghează asupra lor.

Această făgăduință ne face să fim plini de încredere. Mulți în anul trecut, n'au voit să lucreze ca și în alți ani. Și aceasta nu pentru că ar fi fost mai slabi, ci fiindcă nu aveau încredere în nimic. Asigurarea că nu vom fi uitați, ne face să fim mai scutiți de frământări și îngrijorări. Cel ce se îngrijește de păsările cerului, de iarba câmpului și de fiarele pădurii, va purta grijă și de noi în acest an. El nu a uitat de Iie când era flămând în pustiu, ci i-a trimis hrană prin corbi. Apoi aceasta că nu uită de noi, înseamnă, că vom fi păziți de El. Am plecat, dar nu știm ce vom întâmpina. Dacă n'am avea așa făgăduințe, am fi plini de groază și spaimă. Dacă El ar uita de noi, am fi doborâți din credința noastră și înghițiți. „Chiar dacă ar fi să trec prin valea umbrelor mor-

ții, nu mă tem de nimic, căci Tu ești cu mine.” Ps. 23, 4.

Apoi **ea ne întărește răbdarea noastră.** Se întâmplă că deși suntem păziți de El, totuș câteodată credința noastră ajunge în încercări, — aceasta pentru ca să se purifice — și atunci ni se pare că El a uitat de noi. Adevărul însă nu e așa. El nu poate să mintă. Dacă unii, cu toate că sunt credincioși adevărați, vor ajunge în anul 1941 prin greutăți, aceasta nu înseamnă că suntem și uitați. Gândul la această făgăduință că El nu uită de noi, ne face să răbdăm totul. Dacă ajutorul Lui zăbovește, ateaptă-l, căci va veni negreșit. Mi-aduc aminte că, odată călătorind în grup pe tren, am dat banii altuia să ne scoată biletele, iar noi ne-am dus și ne-am urcat în tren. Am așteptat un timp și, cel cu biletele nu vine. Mai erau câteva minute doar și trenul trebuia să plece, iar noi nu avem bilete. Și era să ne coborâm cu tot cu bagaje, dar făgăduința omului ne-a prelungit răbdarea. Tocmai însă, când era să plece, a ajuns și el, iar noi ne-am bucurat. Oare făgăduința lui Dumnezeu nu e mai mare? Ar putea El să uite și să nu aibe milă de noi? Nu va trimite El ajutorul la timp potrivit? Desigur că da, dar noi trebuie să așteptăm în răbdare.

Și tot **făgăduința aceasta ne luminează viitorul.** E raza acestei făgăduinți. Dacă vom fi uitați de toți, chiar și de părinții noștri, El nu ne va uita cu nici un chip. Deaceea vom pași

cu siguranță în acest an. Nu ne vom speria de nimic. Averi mari poate vor fi risipite, țări și imperii poate vor fi nimicite în acest an, dar făgăduința Domnului va rămâne ca un far, a cărui lumină are mai multă valoare în timpurile de furtună. Fiindcă El nu ne uită, putem încerca lucruri mari pentru Impărăția Sa, și le vom înfăptui. Apoi ne luminează viitorul nu numai prin aceea că, ne dă speranțe mari, ci și prin aceea că ne face mai curați, mai sfinți. El nu va uita de noi, deci, va ține în seamă toate faptele noastre. Privirea Lui ne va urmări în toate zilele acestui an. Or, fiind conștienți de faptul acesta, ne vom păzi cu orice preț de păcat și vom căuta să îndeplinim voia Sa. Și prin cuvintele: „Eu nu te voi uita”, se mai înțelege și răsplata. Aici în lume, mulți uită să răsplătească binele, dar El nu va uita; și tot așa cu răul. Deci, noi bângâind de seama la ceea ce facem în fiecare zi, vedem în lumina acestei făgăduințe și viitorul nostru cum va fi în veșnicie.

Deaceea, dragă cetitorule, încredințează-ți soarta în mâna Domnului, acum la începutul acestui an, și caută să trăiești pentru El. Atunci binecuvântările acestei făgăduințe te vor însoți în toate zilele, iar tu liniștit vei putea cânta:

Ce bine e ca să ști
Că ai în cer Tată
Asupra-ți orice ar veni
Uitat nu te lasă.

PETRU POPOVICI

Farul Creștin

Foarte religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet
Girant responsabil: N. ONCU
Redactor: Alexa Popovici

Anul IX. No. 1 Sămbătă 4 Ianuarie 1941
Apare în fiecare Sămbătă

Abonamentul:
Pe un an 120 lei, pe 6 luni 65 lei.
In străinătate 300 lei.
In Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Lăe Barna 4.
Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei Nr. 4

DELA REDACȚIE

„Farul Creștin” dorește tuturor un **an nou iericit**; un an, în care să ne apropiem mai mult de Dumnezeu și să fim mai scăpați de ispite și păcate.

Acest număr al Farului se trimite numai celor ce au trimis abonamentul.

Vrem ca în anul 1941 revista noastră să ajungă tot mai frumoasă, mai bogată și mai folositoare pentru toți. Vom căuta ca în zile grele, Farul să ducă raze de lumină, mângâiere și alinare pentru suflet, iar în zile frumoase să mărească bucuria tuturor. Abonează o așa revistă și nu-ți va părea rău niciodată. Abonamentele să se trimită numai pe adresa casierului: N. Oncu, str. Blanduziei 4, Arad.

Mulțumim celor ce ne-au felicitat de sărbători.

(Urmare din coloana 3-a)

cu inima încălecată de neputință, răceală, lene și cu un formalism de evlavie, care tăgăduiește puterea lui Dumnezeu? Sau să pornim lupta deschisă împotriva diavolului și a împărăției lui, salvând sufletele din deslău, beție, hoție, etc., aducându-le la picioarele crucii?

Tineri stați! Până unde? Până când veți fugi de datorie și de luptă? Să spălăm rușinea trecutului. Să nu mai auzim vorbindu-se despre trecut. Suntem o generație nouă într-o țară nouă, avem nevoie de un suflu spiritual nou. Domnul Isus ni-l oferă, primiți-L cu toți. Diavolul e biruit, el e numai un laș ademenitor, zdrobiți-l în luptele spirituale și mergeți triumfători în echipe, desrobind pe frați voștri cântând glorie Celui ce-a biruit. Să nu mai întoarcem spatele fraților noștri căzuți în mreaja celui rău.

PESCARUL

Un mesaj de anul nou

„Ajută-ne să întrebuițăm zilele și nopțile Tale pentru slavă numelui Tău.”

Venirea noului an ne face să gândim la trecutul nostru, în special noi tineri. Dumnezeu ne-a dat tinerețea care e darul darurilor, e bogăția bogățiilor. Acest dar divin poate fi întrebuințat pentru Dumnezeu sau pentru diavolul. Darul acesta îl putem pune ca jertfă pe altarul lui Hristos. Avem libertate completă. Dumnezeu nu ne forțează. Ingerii din cer așteaptă să vadă hotărârea ta. Cerul întreg se ocupă de starea ta sufletească, cui îi vei da votul vieții tale lui Dumnezeu sau lui Satan?

Când tânărul Carey sau Moody s'a hotărât definitiv să urmeze pe Hristos, iadul cu ingeri lui s'a înfiorat, a știut că, milioane și milioane de oameni vor fi salvați prin conlucrarea lor cu Dumnezeu.

Cine-îl stai!

Un tânăr venea târziu spre casă, era ceață. O santinelă stătea la postul lui. Santinela îl văzuse de departe încercând să-l oprească: „Cine-i?... stai!” Tânărul povestea mai târziu: „Eram frământat de gânduri multe, aproape că nici nu-mi dădeam seama că merg.” Soldatul și mai tare: „Cine-i?... stai.” Tânărul frământat de gânduri cu capul plecat, cu toate că se apropia de soldat i se păru „ca prin vis că aude ceva ceartă”. Soldatul aproape desnădăjduit strigă răcnind: „Stai!” Era ultimul semnal. Își luă atitudinea de tragere, arma stătea la ochi, numai o mișcare mai trebuia. Tânărul trezit și de sgomot și de poziția soldatului rămase neclintit. Și-a dat seama unde era — a simțit fiori morții.

Tinere, să stăm câteva minute de vorbă. A câte oară ți se strigă: „Stai!”? Ce crezi că aceste cuvinte sunt pentru altul? Nu, niciodată, ele sunt pentru tine. Din experiențele echipelor de salvare reiese că tinerii cei mai împietriți și mai greu de dus la Mântuitorul sunt acei care au auzit de mai multe ori chemarea și nu s'au oprit dela păcat. „Stai!” Nu vezi focul veșnic înaintea ta? Dacă mai faci un pas, ești gata. Faraon nu s'a oprit, la fel Absalom, Ahab și Iuda, vei face ca ei?

Cine crezi că va pierde?

Vorbeam cu un tânăr, care din cauza prea marilor și grelelor ocupații n'avea timp ca să intre în echipele de salvare. I-am spus că, eram bolnav, nu puteam lucra pentru Domnul, totuși aveam pretenția ca binecuvântările pe care le aveam când lucram pentru Domnul, să le am și în timpul boalei. Mi spuneam Domnului: „Doamne, vezi că sunt bolnav și nu pot lucra, totuși te rog ca bine-

cuvântările Tale să rămână peste mine ca mai înainte.” Rugăciunea nu-mi lu ascultată. Ce mai sbuciumat și abătut eram, ca leul în cușcă. Atunci am observat că, Dumnezeu dă cele mai mari binecuvântări celor care zilnic îl însoțesc la lucru. Dumnezeu plătește celor cinștiți, harnici, acelor care lucrează. Dar celor leneși ce să le dea? Vrei să înțelegi viața creștină? Intră în echipa de salvare, — căci altfel te vei nenoroci. Tinerii și tineretele din echipele de salvare povestesc lucruri de care rămâi uimit. Personal mă mir cum poate face ceva așa mari salturi în viața spirituală într'un timp așa de scurt.

Ce s'a întâmplat cu tine?

Această discuție e auzită des între pescarii din echipă. Ce s'a întâmplat cu tine? Nimic. Ai auzit ceva? — Ba, — Atunci?... Nu spui? Dacă n'am ce spune! Atunci să-ți spun eu. Dimineața trecută m'am rugat pentru tineri din echipă. Când mă rugam pentru tine, rugăciunea mi era întreruptă mereu. Am văzut că între tine și Dumnezeu este ceva serios. Lupta spirituală s'a dat mai mult de o oră, îmi venea s'o continui chiar până la amiază, dar am fost întrerupt. Am înțeles fiorul greutăților tale spirituale, toată ziua ți-a fost falimentară, azi dimineață însă s'a restabilit totul, nu-i așa? Tânărul crezuse că nimeni nu știu ce se petrecea în el, recunosc și mărturisesc totul. În echipă în toată familiaritatea, în atmosferă spirituală se mărturisesc greșeli, păcate, și acestea aduc pe alți la picioarele crucii. Dumnezeu însă, este Dumnezeul oștirilor. Când lucrăm cu el, luptele nu se pot pierde.

Biseriicile își simțesc datorila

Tinerii din echipe sunt ca toți ceilalți, singura doosebire este că ei au început să atace pozițiile întunericului pentru a aduce pe cei căzuți în păcate la picioarele Mântuitorului. Duhul lui Dumnezeu însă a trezit pe frați ca să se roage pentru acest lucru. Sunt cazuri când biserica a continuat în rugăciuni pentru o trezire a tineretului și a bisericilor până la ora 11½. alte cazuri de grupuri până la două dimineața, afară de grupuri separate care se roagă pentru acest lucru. De aceea biruințele și binecuvântările echipelor nu sunt mici.

In pragul anului nou

Tineri, ce să facem? Trecutul strigă împotriva noastră. Sufletele, care au mers în iad, ne osândesc pentru lașitatea și netrebnicia noastră. Iar demoni st bucură. Să urcăm și treapta acestui an

(Continuare în coloană I-a)

Solle către toți credincioșii aparținători cultului creștin baptist din România

Iubiți frați în Hristos !

Din mila și prin ajutorul lui Dumnezeu, ne aflăm pe pragul unui an nou.

Fiecare din noi, își poate face socoteala anului trecut și credem că sunt atâtea lucruri pentru care trebuie să mulțumim Domnului, și atâtea pentru care trebuie să ne umilim înaintea Domnului și să-i cerem iertare cu pocăință sinceră.

Din partea Tatălui ceresc am avut dovada dragostei și purtării Sale de grijă. Binefacerile Lui n'au încetat în nici o zi din anul ce se duce ca și din tot timpul vieții noastre. Dacă însă au fost zile și împrejurări când a trebuit să suferim, gustând amarul, vina am fost noi, oamenii, care provocăm aceste neajunsuri.

În cursul anului 1940, poporul creștin baptist din România, a avut bucuria de a vedea aprobat de înaltele autorități de Stat, statutul lor de organizare, lucru care de altfel ar fi trebuit de mult făcut. Noi nu vom înceta de a ne ruga Domnului pentru ca credința lor vie în Hristos să nu slăbească, și nu vom înceta de a-i ajuta intervenind locurilor în drept pentru a li se face dreptate.

În 9 Septembrie 1940, o măsură vitregă și nechibzuită fusese luată împotriva noastră și în multe locuri, aplicarea ei prin închiderea și confiscarea caselor de rugăciuni, a produs nedumescă durere adâncă. Dar bunul Dumnezeu, prin anul, pe care l-a ales ca Conducătorul Statului Român, Domnul General Ion Antonescu, a înlăturat decizia de tristă amintire și astfel cetățenii români aparținători cultului creștin baptist, se bucură de drepturile câștigate prin legile și dispozițiunile în vigoare.

O durere adâncă care ne-a sfâșiat inima a fost pierderea Basarabiei și apoi a unei părți din Ardeal. Un număr însemnat de frați și surori în Hristos au rămas dincolo de nouile frontiere impuse în chip nedrept de vitregia împrejurărilor. Ii avem la inimă și ne rugăm pentru ei, așteptând ca Dumnezeu să repare

nedreptatea săvârșită de oameni, restabilind hotarele firești ale Patriei noastre.

În același timp nu uităm că un număr mare de frați au fost și sunt încă concentrați, făcându-și astfel datoria către țară. Ne rugăm Domnului pentru ei ca să le dea răbdare și în același timp fi sfătuim potrivit cu cuvântul Domnului, să-și facă datoria conștiincios în frica și iubirea de Dumnezeu, fiind supuși și ascultători de mai marii lor. „Dați Cezarului ce este al Cezarului, și lu Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu”. Matei 22, 21.

Datoria noastră față de ei este de a le arăta dragostea noastră prin faptă; scriindu-le, ajutându-i cu tot ce putem și îndeosebi venind în ajutorul familiilor lor. În anul în care pășim cu voia și prin ajutorul Domnului, fiecare din noi se cuvine să venim înaintea Domnului cu o nouă și adâncă pocăință. Acesta e un lucru plăcut înaintea Domnului și un lucru de care avem nevoie, în fiecare zi. Anul în care intrăm, să fie un an în care, fiecare să aibă un adevărat progres pe calea pocăinței. Luca 3, 8-9; Marcu 1, 14-15; 2 Petru 1, 5-11; Colos. 3, 1-10.

Hotărîrea de a ceti zilnic Biblia să ne-o împlinim, anul acesta, cu prisosință. Așa cum zilnic are nevoie corpul de a-l hrăni, tot așa are nevoie și sufletul nostru. Să nu păcătuiam față de sufletul nostru, lipsindu-l de hrana zilnică. Ioan 5, 39; 8, 31; Fapt. 17, 11.

Să avem o viață de rugăciune după pilda dată de Domnul Isus. Să ne rugăm cu credință și să trăim cum ne rugăm. Atunci rugăciunile noastre vor fi ascultate și viața noastră duhovnicească va fi înfloritoare. Luca 21, 36-37; 22, 39-46; Matei 6, 6; Filip. 4, 6; Colos. 4, 2; 1 Tes. 4, 17-18.

Să păstrăm unirea duhului prin legătura păcii. Efes. 4, 1-5. Să ne silim fiecare, întru cât atârnă de noi, să trăim în pace cu toți oamenii. Rom. 12, 18. Să păstrăm unitatea în Hristos împlinind dorința exprimată de Domnul Isus, în rugăciunea Sa din Ev. Ioan cap. 17. „Mă rog ca ei să fie una.” Filip. 2, 1-4.

Unitatea aduce progres, biruin-

tă și multe binecuvântări. Experiințele trecutului ne învață aceasta.

În anul ce-l începem să ne rugăm Domnului să ne ajute să fim mai darnici pentru cauza Împărăției Sale și să ne rugăm pentru aceasta, biruind cu ajutorul Său, păcatul sgârceniei care este idolatrie. 1 Corint. 9, 5-15; Prov. 3, 9-10.

Să ne silim ca în anul în care pășim, să câștigăm mai multe suflete pentru Hristos. Niciodată păcatul și necredința n'au lucrat cu mai multă furie ca în zilele noastre, de aceea înarmați cum spune cuvântul Domnului, Efes. 6, 11-18, să mergem cu Hristos după cei pierduți și să-i aducem în casa Tatălui ceresc. Marcu 1, 17; 16, 15-16.

Mai mult ca oricând, lăsați să pășim în anul nou cu gândul și dorința tot mai mare după a doua venire a Domnului Isus. Împrejurările și împlinirea celor spuse de Domnul și sfinții Săi oameni, ne arată lămurit apropiata Sa venire. Să avem și să cultivăm tot mai mult în noi dorința după venirea Sa, până când vom fi absorbiți cu totul de această dorință, așteptându-L așa cum mireasa își așteaptă mirele și strigând din toată inima, arzând de dor, — „Vino Doamne Isuse!” Apoc. 22, 17, 20.

După cuvântul Domnului, Romani, 13, 1-7; Tit 3, 1-2; 1 Petru 2, 13-14, suntem datori a ne spune autorităților și a le înlesni, prin purtarea noastră, opera de guvernare. Tot potrivit cuvântului Domnului, 1 Tim. 2, 1-4, se cuvine să ne rugăm Domnului pentru M. S. Regele Mihai I., pentru M. S. Regina Mamă, pentru Domnul General Ion Antonescu, Conducătorul Statului și Președintele Consiliului de Miniștri, pentru întreg Guvernul și pentru toate autoritățile, ca bunul Dumnezeu să le ajute ca în aceste vremuri grele, să conducă destinele țării în pace și spre propășire, făcând dreptate în frică și iubirea de Dumnezeu Atotputernicul.

(Continuare în pag. 7-a)

ÎN SINGURĂTATE

Omenirea de astăzi înconjurată de frământările vieții moderne nu mai poate să înțeleagă puterea și importanța singurătății. Dacă gândurile și planurile oamenilor, născocite în timpurile din urmă, sunt atât de fără valoare și fără de nici o greutate morală, se datorește numai faptului că ele au fost concepute și au luat naștere într-o împrejurare tulburată, gălăgioasă și n'au putut fi bine studiate și cântărite. Omul modern deja, nu se mai retrage în tăcere, să se adâncească în sinea lui, cercetându-se să-și pună întrebări, iar răspunsurile mult și îndelungat să și-le chibzuiască. Nu, așa ceva pentru el nu-și mai are rostul, pentru că așa este convins că este destul de matur și capabil să-și pună planurile în acțiune chiar în momentul când cu repeziciune a hotărît asupra lor. Și tocmai acest fapt îl duce în prăpastie. Indemnul unei activități ușuratică și fără simțul răspunderii îl atrage, până ce forțat se vede neputincios și incapabil a duce la bun sfârșit acțiunea începută bazată pe încrederea în puterile sale proprii.

Pornind dela această considerație acțiunile omenesci privite în ansamblul lor, redau o aparență falsă și înșelătoare, lucrurile fiind numai „zugrăvite” cu nesinceritate, în timp ce esența faptelor nu prezintă nici o valoare.

Singurătatea înseamnă contemplare, gândire, o adâncire și cercetare sufletească. Aceste expresii însă, omului de astăzi îi sunt necunoscute și străine. Dacă pomenesci așa ceva, ești considerat naiv și rămas în urmă, și, cu un zâmbet ironic ești desprețuit.

Readucerea acestor gânduri în diferitele clase ale omenirii, ar avea urmări binecuvântate și ar aduce succese în toate activitățile și straturile omenesci.

Când din nou ne găsim la începutul unui an, consider ca și cum am fi ajuns la o stațiune. Este bine să se știe ce fel de stațiune este aceasta sufletului. Știm bine că, viața noastră nu-i altceva decât o călătorie dintr-o lume trecătoare într-o altă lume, care este vecinică, căci n'avem aici cetate stătătoare, și hotărît că încă n'am apucat sfârșitul a-

cestei căi. Încă ține mai departe drumul, lupta încă n'a încetat, dar este bine sufletului să știe: dacă calea pe care mergem, este ea cea bună? Drumul nostru unde ne îndreaptă?

Să ne oprim puțin, și ca de rămas bun, să privim asupra anului trecut, să nu începem ceva nou, până ce nu ne adâncim în noi înșine, înaintea lui Dumnezeu și înaintea conștiinței noastre în singurătate liniștită, să ținem o judecată, dar de această dată nu asupra oamenilor din jurul nostru, nu asupra fraților noștri, ci asupra vieții noastre proprii. Și astfel în singurătate să ne punem întrebarea: câtă binecuvântare și cât blestem a adus un an întreg, care a trecut, asupra vieții noastre și asupra celor din jurul nostru, la care noi singuri le-am fost cauza? Mergem noi oare mai departe, înainte în viitor pe drumul nepăsător al lipsei de iubire și ascultare față de Dumnezeu și față de oameni, sau ne întoarcem și ne alegem alt drum? Suntem noi mulțumiți și satisfăcuți în sufletul nostru de rezultatul pe care l-am atins? Simțim-oare, că am fost însărcinați și încredințați cu ceva din partea lui Dumnezeu și cum am făcut față acestei încredințări? Am făcut tot ceace am fi putut face din cele ce ne-a poruncit Dumnezeu?

Ne stau înainte o serie de întrebări și va trebui să ne îngrozească și să ne rușinăm pentru că atâtă iubire și bunătate de care se bucură o lume întreagă, și ne-am bucurat și noi, am răsplătit cu nepăsare, cu lipsă de credincioșie și nerecunoștință, față de Creatorul și Susținătorul întregului univers. Nu ne-am retras de multe ori în singurătate să ne cunoaștem pe noi înșine, nu ne-am făcut timp destul ca mult să ne cântărim viața trăită. Dar nu putem să ne înfățișăm înaintea lui Dumnezeu, fără ca simțul adânc al recunoștinței și al mulțumirii să ne pătrundă întreaga noastră ființă și buzele noastre să-L laude pe El întotdeauna, căci este bun, și îndurarea Lui ține în veac.

Evreul credincios, când s'a por-

nit spre orașul sfânt, a cântat în inima lui cu deplină încredere „...îmi ridic ochii spre munți... de unde-mi va veni ajutorul... ajutorul îmi vine dela Domnul, care a făcut cerurile și pământul.” Privește și tu la Golgota! Să privim spre Isus, Salvatorul, și să ne retragem în singurătate cu El; Isus răspunde rugăciunilor noastre; Isus este aproape de mine; cu Isus am putere pentru orice, fără de El nu voiu putea face nimic; cu El sunt oriunde fericit, fără de El nicăieri. Să vie dar furtuna, să bată valurile, după cum odinioară ucenicii s'au dus la Isus, și Eu mă refugiez lângă El, în singurătate. Il caut pe Isus, căci știu în cine mă încred și nu mă va despărți nimic de El.

Așa dar, dacă norul de martori ne înconjoară, de ce atâtă mâhnire în suflete? De ce atâtă lipsă de perseverență în lăuntrul nostru? De ce îndoiala adesea cuprinde inimile cu privire la promisiunile Aceluia, care a spus părinților noștri — și promisiunea este vecinică: „Eu sunt Dumnezeul tău, Eu nu te las, și nu te voiu părăsi; oriunde vei merge, Eu sunt cu tine... până la sfârșitul veacurilor Eu voi fi cu voi...”

Omule trecător, păcatul nu stă în faptul că, noi trăim într-o lume păcătoasă, ci în faptul că lumea trăiește în noi. Iar acum, ori Isus, ori lumea. Alege până ai acest prilej. Afară din lume și înapoi la Isus. Dar lumea este obișnuită să asculte cu un ceas mai târziu, aceea ce trebuia mult mai dinainte să priceapă... De aceea tot ce a fost rău în trecut să rămână uitării, să înviem cu Hristos la o viață nouă. În anul acesta nou s'avem viață nouă, o nouă umilintă, și o nouă ascultare, iubire, credincioșie și frăă de Domnul. O nouă hotărîre: nu-I voiu lăsa pe Hristos, nu-I voiu fi necredincios... La El și tu ai înă un loc...

Alexandru Balc

Datoriile soției

de Earl Truša

Biblia ne arată câteva datorii pe cari soțiile trebuie să le îndeplinească.

I. A da cinstea bărbaților

Împăratul Ahașveros a dat o poruncă în toată împărăția lui, ca toate femeile să dea cinste bărbaților lor. Tocmai însă soția lui nu l-a ascultat, fiindcă a cerut dela ea un lucru nevrednic.

Pavel scrie către Coloseni (3:18): „Nevestelor fiți supuse bărbaților voștri cum se cuvine în Domnul.” În timpul lui Ahașveros se pretindea dela soții ca ele să asculte orbeste orice cuvânt al bărbatului. Ea a fost roabă soțului ei. Cu venirea lui Isus și ridicarea femeilor, ea n'a mai fost considerată roabă. Ea are minte și judecată și suflet. Ascultarea ei este de bună voie. Ea ascultă un bărbat vrednic de a fi ascultat și o cerere, care nu atinge conștiința ei și buna cuviință a unei creștine. Pavel spune: „Cum se cuvine în Domnul.”

II. A fi harnică

O femeie cinstită „veghează asupra celor ce se petrec în casa ei și nu mănâncă pâinea lenevirii.” Aceasta nu înseamnă să faci din harnicia ta o religie. Maria a fost prea harnică. Sunt timpuri și ocazii, când trebuie să lăsăm harnicia și grija casei la o parte și să ne ocupăm de partea spirituală.

III. A fi credincioasă

„Nevasta să nu se despartă de bărbat.” Isus a spus: „Dacă o nevestă își lasă bărbatul, și ia pe altul de bărbat, precurvesc.” Fetele trebuie să fie învățate înainte de căsătorie că pasul acesta este pentru viața întreagă. Deci să fie sigură că îl iubește, îl cinstește și poate să-i fie credincioasă toată viața.

Pentru o înțelegere armonioasă, fiecare, și soț și soție, trebuie să fie îngăduitor față de celălalt. Soția ar trebui să caute să rămână tot așa de atrăgătoare la înfățișare ca și atunci, când a fost fată mare.

Și „Fiți buni unii cu alții”, iertători, iubitori și politicoși unul față de celălalt.

IV. A fi serioasă

„Femeile, deasemenea, trebuie

să fie cinstite, neclevetitoare, cumpătate, credincioase în toate lucrurile.” I. Tim. 3:11.

Femeile mai în vârstă „să învețe pe femeile mai tinere să-și iubească bărbații și copiii; să fie cumpătate, cu viață curată, să-și vadă de treburile casei, să fie bune, supuse bărbaților lor, pentru ca să nu se vorbească de rău cuvântul lui Dumnezeu.” Tit 2:4—5.

Un evanghelist odată s'a dus la o casă și a bătut la ușă. O tânără nevestă a venit la ușă. Predicatorul a întrebat-o: „Locuiește Isus în casa aceasta?” Foarte mirată de o așa întrebare ea a răspuns: „Nu Domnule.” „O. — spunea el foarte trist — dacă Hristos nu e aici, nu pot intra”. Și s'a întors și a plecat. Cu câțiva ani mai târziu acest evanghelist a venit din nou în orașul acela. Tânără nevestă s'a dus la adunarea unde el ținea evanghelizare și după predică s'a dus să dea mâna cu predicatorul. Cu lacrimi în ochi, ea i-a amintit de vizita lui la casa ei și i-a mulțumit zicând: „Întrebarea D-voastră a făcut o schimbare în căminul meu.” Dacă Hristos locuiește în căminurile noastre, vom fi bune, curate, cumpătate, iubitoare.

V. A avea viață sfântă

„Dacă unii nu ascultă Cuvântul, să fie câștigați fără cuvânt prin purtarea nevestelor lor.” I. Petru 3:1. Și bărbatul credincios este ridicat și sprijinit prin viața sfântă a soției. Dar, cel necredincios poate va fi mântuit văzând viața sfântă, trăită zi după zi.” Căci ce știi tu nevestă, dacă îți vei mântui bărbatul.” I. Corinteni 7:16.

Sara este arătată ca una din sfintele femei de odinioară. Ea era supusă bărbatului ei. Dar ce bărbat vrednic de ascultat a fost Avraam! Și ea nădăjduia în Domnul. Când se părea că Dumnezeu a uitat de făgăduința Lui, ea tot a crezut. Și voi puteți să vă faceți fiicele ei, „dacă faceți binele fără să vă temeți de ceva.” I. Petru 3:5—6.

VI. A avea dragostea.

„Femeile mai tinere să-și iubească bărbații și copiii.” Tit. 2:4. Dragostea este puternică. Influența dragostei unei soții va fi mare.

„Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunățate; dragostea nu pismuiește; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău.” I. Cor. 13:4—5.

Croiți cărări drepte

„Croiți cărări drepte cu picioarele voastre — zice apostolul — pentru ca cel ce schiopătează să nu se abată din cale, ci mai degrabă să fie vindecat.” Ebr. 12:13.

Astăzi, când toată omenirea este pusă la încercare, mulți oameni învățați și neînvățați au apucat pe cărări și drumuri după poftele și patimile lor, a căror sfârșit este foarte tragic.

„Croiți cărări drepte” — strigă Pavel apostolul. Cum vom putea noi, creștinii, merge și croi cărări drepte? Apostolul amintește în Ebrei 12:3—25, ca să luăm seama, să ne uităm cu luare aminte la Isus. Privind la Isus, care e înaintea noastră, noi nu ne vom rătăci, ci vom putea croi cărări drepte pentru ca alții să găsească pe Domnul Isus. David, psalmistul, a pus acest plan înaintea Domnului, în rugăciune și zice: „Povățuiește-mă pe cărarea poruncilor Tale, căci îmi place de ea. Ps. 119:35. Să ne rugăm lui Dumnezeu, ca să putem căpăta plăcere de a merge pe cărări drepte înaintea Lui.

Omul numai ajutat de El va putea croi cărări drepte și merge cu siguranță pe ele.

Iubiți frați în Hristos, în fața noastră stau timpuri pe cari nu le cunoaștem, totuși datoria noastră e să croim cărări drepte.

de Silvestru Ungureanu

PROGRAMUL SĂPTĂMÂNII DE RUGĂCIUNE

Ca și în ceilalți ani, frățietatea baptistă din România, sunt invitate și călduros sfătuite a avea această săptămână de rugăciune, începând dela 5 Ianuarie, până la 11 Ianuarie, în fiecare seară cu începere dela orele 7.

Este bine ca toți, în același timp, să venim înaintea Domnului cu mulțumiri, umilință și rugăciuni, pentru același cauză. Mai mult ca oricând, în această timpuri, simțim nevoia de a ne uni în rugăciuni către Domnul, toți din toate țăgăhurile țării, și să fim recunoscători Domnului, că avem ocazia și putem face lucrul acesta bun și plăcut înaintea Lui și folositor nouă.

Este bine ca fiecare biserică să întrebuințeze, pentru această săptămână de rugăciune, programul ce-l prezentăm aci. Duminică, 5 Ianuarie 1941.

Unitate

De citit: Ioan 17, 1—26; Ps. 133, 1—3.

Vom mulțumi Domnului pentru încredințarea Sa. Ne vom umili înaintea Domnului pentru că în această privință, am lăsat mult de dorit și ne vom ruga Domnului ca să ne ajute să îndeplinim dorința și sfatul Său de a fi una, „așa cum El cu Tatăl este una.”

Unitatea face putere, unitatea aduce progres, câștigă biruință și aduce fericire. — „Deci să ne unim, lupta dobândim, Domnul ne va de învingere,” și, „Ce bine e când frații cu duze se unesc și în dragoste și pace pe Hristos îl servește.”

Să ne rugăm pentru aceasta, să gândim despre aceasta și să trăim așa. — Uniți în El, uniți deplin, uniți pentru totdeauna, vom putea cânta: „Sfânt e legământul care l-am încheiat prin prea iubitul nostru Isus, e tare și pe veac.”

Luni, 6 Ianuarie 1941.

O rededeptare

Textul: Ioan 4:28—42.

Inima poporului este legată de lucruri, de afaceri pământești. Este nevoie de o trezire generală. În timpul lui Ilie „Tot poporul a căzut cu fața la pământ și a zis: Domnul este adevăratul Dumnezeu!”

Osea a strigat: „Veniți să ne întoarcem la Domnul! Căci El ne-a sfârșit, dar tot El ne va vindeca; El ne-a lovit, dar tot El ne va lega rănile. Să cunoaștem, să căutăm să cunoaștem pe Domnul! Căci El se ivește ca zorile dimineții, și va veni la noi ca ploaia de primăvară, care udă pământul.”

De ce ne trebuie o trezire spirituală? Ființă am păcătuit. Suntem plini de păcate: curvii, minciuni, mânie, vicleșuguri, clevețe, fără evlavie și sgarcenie. Și plata păcatului este moartea. Treziți-vă din această mulțumire de sine și întoar-

ceți-vă la Dumnezeu care poate să ne curățe de toate păcatele noastre.

1. Să mulțumim.

Să mulțumim lui Dumnezeu pentru viața. Pentru viața în Hristos: „Și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică și această viața este în Fiul Său.” I. Ioan 5:11.

Să-I mulțumim Lui că ne-a salvat de o speranță în El în zilele aceste negre, zile de războie, deucidere, de ură, de nelegiuiri.

Să mulțumim Lui că ne-a salvat de o asfel de viața condamnată morții.

2. Să ne umilim.

Suntem mari păcătoși. Apropiati-vă de Dumnezeu și lumina Lui vă va descoperi toate fărădelegile voastre. Aduceți cu voi cuvinte de căință și întoarceți-vă la Domnul. Spuneți-Li: Iartă toate neleguirile, primește-ne cu bunăvoință.” Osea 14:2.

3. Să ne rugăm.

Să ne rugăm lui Dumnezeu să ne trezească din păcatele noastre cunoscute și ascunse.

Să nu ne lase în somnul nostru și în lenevirea noastră.

„Nu ne vei înviora arăș, pentru că să se bucare poporul Tău în Tine?” Psalmul 85:6.

Marți, 7 Ianuarie 1941.

Pace

Textul: Luca 2:14.

De citit: Psalm 29:11; Psalm 119:165. Isaia 26:3, Ioan 14:27; Ioan 16:33, Filipeni 4:7, Isaia 53:5, Faptele Apostolilor 10:36, Romani 5:1, Efeseni 2:14, Coloseni 1:20; 3:15.

În toți anii noi ne-am rugat pentru pace. Acum, însă, noi avem motive mai multe și mai grave ca oricând să ne rugăm, cu ultima noastră credință, pentru pace. Suntem în război și înconjurati de războaie. Dezastrele războiului se întind tot mai mult. Lucrearea lui pustitoare a adus suferință peste atâtea țări. Războiul și-a întins vâul său de durere peste viețile oamenilor. Milioane de ființe s'au despărțit, mulți dintre ei pentru totdeauna. Milioane de tineri și-au dat viețile lor pe fronturile de luptă. S'a făcut așa de lung șirul celor cari au luat drumul pribegiei, a celor cari au rămas fără casă, fără adăpost. Cine ar putea oare să adune toate lacrimile vărsate în războiul acesta? Cine ar putea oare să rămână nepăsător la toate vaietele, la strigătul sfâșietor al durerilor omenirii sângerânde?

Războiul acesta este un faliment al bisericilor creștine și al creștinilor de prețutindenea. Războiul acesta este un faliment mai cu seamă a bisericilor creștine

din Europa. A creștinilor cari nu știu ce este nașterea din nou; a creștinilor cari nu știu ce este nașterea din nou; a creștinilor cari nu citesc Sfânta Scriptură; a creștinilor cari nu urmează pe Hristos; a creștinilor cari n'au auzit, niciodată, cântarea în inimile lor: „Pace și bunăinvoire între oameni.” A creștinilor cari nu se închină Prințului Păcii.

1. Să mulțumim. Să mulțumim lui Dumnezeu pentru pacea pe care El a dat-o inimilor celor răscumpărați. Să-I mulțumim pentru odihna pe care sufletul nostru o găsește în El. El este adăpostul nostru din neam în neam. Să-I mulțumim pentru că El ne a ajutat în suferințele și în încercările noastre. Să-I mulțumim pentru suferința noastră. Prin ea Dumnezeu ne chiamă mai aproape de El.

2. Să ne umilim. Să ne umilim înaintea lui Dumnezeu pentru viața noastră de abateri. Să ne umilim pentru credința noastră mică. Să ne umilim pentru mărturia noastră slabă. În lumea noastră nu este pace din pricina că, noi am făcut prea mult. În lumea noastră sunt lupte și războaie din pricina că, noi numai am vorbit despre dragoste. Să ne umilim pentru neînțelegerile și certurile din biserică. Să ne pocăim și să cerem iertarea Cerului.

3. Să ne rugăm. Rugăciunea este arma cea mai rară folosită astăzi. Rugăciunea este cea mai eficace armă. Rugăciunea este arma lui Dumnezeu. Dacă cei credincioși s'ar fi rugat, dacă s'ar fi rugat într'adevăr, nu ar fi venit peste noi războiul acesta distrugător. Să ne rugăm ca creștinii să iubească mai mult pe Hristos. Să ne rugăm ca Dumnezeu să aducă în Europa noastră adevăratul fel de creștini. Să ne rugăm ca adevărul lui Hristos să iubirea Lui să triumfe. Să ne rugăm mai mult ca domnia păcii să vină și Printul ei, a cărui împărăție de pace și lumină va fi fără de sfârșit.

Miercuri, 8 Ianuarie 1941.

Viața de familie, — copiii și tineretul —

De citit: Fucerea 2, 18—24; Ps. 127; Efes. 5, 22—33; 1 Petru 3, 1—7; Tit 2, 1—10; 1 Ioan 2, 12—17; Efes. 6, 1—4.

1. Să mulțumim Domnului pentru că în grija Sa minunată față de fericirea lui, a instituit familia. Că unii bărbați și femei au înțeles și înțeleg aceasta prețuind cum se cuvine familia, ca o instituție Dumnezeiască.

Pentru că sunt familii creștine în care se citește zilnic cuvântul Domnului și au ora de rugăciune familiară. Familii n care domnește pacea și bucuria în Hristos.

(Continuare în pag. 8-a)

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

În Seușa, județul Alba, în ziua de 13 Noemvrie 1940, a avut înmormântarea fr. Filipescu Ioan de 47 ani, care, după o suferință de două săptămâni, a trecut la cele veșnice. În urma fratelui a rămas sora noastră cu opt copii.

Serviciul funebru a fost oficiat de frații P. Boșorogan, A. Zdrăncu, R. Culita și Scheau Ieronim. A luat parte foarte mult popor. Dumnezeu să mângâie pe cei rămași în întristare.

Baptiștii din București, Str. Locotenent M. Foișoreanu Nr. 40, au o mare bucurie prin faptul că fr. C. Adoreanu a început o serie de conferințe, în care vorbește din Apoc. 20. Ele au fost începute la 17 Nov. 1940 și se țin în fiecare Duminică seara de la ora 6-7 și jum.

Casa de rugăciune e plină totdeauna. Aceste conferințe au făcut o mare trezire în rândurile fraților și în rândurile vizitatorilor noștri. Dumnezeu să binecuvinteze această lucrare.

O bucurie mare au avut baptiștii din com. Iam, jud. Caraș, cu ocazia vizitei fr. Dinia Simion, un frate complet orb și puțin surd, care însă predică Cuvântul Domnului cu multă putere. Frațele a vizitat o mulțime de biserici din țara noastră și în 27 Nov. 1940, a ajuns la noi și a stat până în 2 Dec. Frațele

Solie către toți credincioșii aparținători cultului creștin baptist din România

Iubiți frați în Hristos!

(Urmare din pag. (3-a))

Și acum, iubiți frați în Hristos, alături de voi ne îndreptăm înima și gândul către Tatăl ceresc, mulțumindu-I în numele Domnului Isus Hristos tot pentru că în împrejurări grele și în vremuri de strâmtoare, El a auzit glasul rugăciunilor noastre, ne-a venit în ajutor și ne-a purtat în carul Său de biruință.

Dorindu-vă ale Domnului bogate binecuvântări, în anul în care am pășit, și cât mai mult progres în viața duhovnicească, unim glasul nostru cu al vostru și strigăm: toată slava, cinstea, onoarea, mărirea și puterea este a Domnului Dumnezeuului nostru, acum și în veci de veci, amin.

Ai voștri slujitori în Hristos,
Președinte:

IOAN SOCACIU

Secretar general:

M. DUMITRAȘCU

a ținut în fiecare seară evanghelizare. Cu toate că zidirea noastră e măreșoară, totuși mulți nu au avut loc în ea. Clipele de întrunire ne-au adus mari binecuvântări și vor rămânea neutate. De fiecare dată a cântat corul din loc, condus de fr. Mihai Dubovanu.

Tineretul baptist din biserica Tulcea, jud. Bihor, a avut fericea să aibă un curs biblic ținut de fr. Bejenaria Nicolae cu următoarele subiecte: Înțelepciunea și nechibzuiala, răsul și seriozitatea, vorbirea și tăcerea, răzbumarea și ierlarea, frica și îndrăzneala, mândria și umilința, sgărzenia și dărnicia. Aceste subiecte au fost discutate pe larg în lumina Bibliei. În timpul acestui studiu, un grup de tineri s'au hotărât să lucreze mai mult pentru mântuirea celor pierduți. Domnul să binecuvinteze aceste învățătuți.

Frații din com. Bodiu, jud. Bihor au condus la odhna de veci în ziua de 14 Decembrie 1940 pe sora Popa Saveta, născută Mateoc, care după o lungă și groa suferință la vârsta de 25 ani și-a dat obstescul sfârșit.

Serviciul de înmormântare a fost ținut de fr. Teodor Marian, păstorul bisericii din Girișul-Negru, ajutat de frații Iosif Chiș seminarist și Vasile Leucăta, lucrătorul cercului Ucuriș. Muzica din Ucuriș, condusă de fr. Florințuț Moisa a împodobit serviciul de înmormântare.

În urma repositării rămân adânc îndurerăți soțul, un băiețuș de 5 ani, un mare număr de rude, precum și întreagă biserică pierzând una dintre cele mai sânguinoase membri a ei. Domnul să mângâie pe cei întristați. Cu tot timpul nefavorabil un numeros public a asistat la serviciul de înmormântare.

Cum a fost anul trecut (Mărturisirea unui păcătos mântuit)

Iată-ne prin mila lui Dumnezeu ajunși în pragul anului nou. Ușa noului an se va deschide imediat. La ora douăsprezece noaptea vom mai poposi o secundă pe panta vechiului an, apoi imediat vom fi mutați pe terenul noului an. Să ne întoarcem capul și să privim puțin la anul ce-a trecut apoi vom intra în noul an pe care ni-l dă Dumnezeu.

Anul ce a trecut a fost plin de ocazii de lucru. Dumnezeu a așteptat să mă umple de binecuvântări dar n'a putut. Nu le-am căutat. M'am mulțumit cu roșcove, cu uscăciuni spirituale, n'am stat lângă izvorul de ape vii care putea să ne umple, ci mai mult am muiat numai vârful degetelor și am trecut grăbit mai departe. Le-am arătat altora. Izvorul din stâncă veșnică și cum eu nu eram lângă stâncă nici alții n'au putut să vină lângă ea. În biserica mea n'a fost nici o trezire. Spun că mi-am făcut datoria, am semănat dar cu greu recunosc că, semințele au fost înghețate, reci, împietrite și nu le-am adus la dătătorul de viață, ca să le fie înaintea căldurii și luminii lui, ca să le dea viață. M'am mulțumit să-mi fac datoria, să adun de pretutindeni semințe, dar fără viață și moarte. Ai avut un teren stâncos, înghețat, întelenit și deaceia, zic eu, roade n'am avut. Aceasta însă este minciuna firii vechi. Adevărul este că eu n'am lucrat ca să-l desghet, ca să-l destelenesc; ci doar m'am mulțumit să predic și să mai fac câte o vizită din când în când. Spun de multe ori că lumea e împietrită și deaceia nu mai vine la Hristos, adevărul însă este că eu sunt împietrit și sunt mai împietrit decât cred. În loc ca să fiu ca o floare, ca un trandafir deschis înaintea lui Hristos ca

să primesc încontinuu lumina Lui și să răspândească din parfumul îmbățător și fermecător încontinuu, eu am devenit ca o cameră de război, unde sunt diferite arme cu care lovește și sângerează. Așa că în loc să vadă alții în mine pe Hristos, și Evanghelia lui, au văzut altceva și pentru că n'au vrut să mai vadă altceva mi-au dat țărcoale. Despre unii predicatori auzeam că, se făceau în camera lor și se pregăteau cât vre-o două zile încontinuu. Eu nu știu nici jumătate de zi să mă pregătesc. Auzeam de alți predicatori din străinătate pe care i-am văzut, numai două ore dormeau noaptea, iar restul îl petreceau în legătură cu Dumnezeu. Când îi ascultam vorbind, eram răpit de pe pământ. Despre alții auzeam că șase sau șapte ore petrec zilnic în legătură cu Dumnezeu, carul biruințelor și a binecuvântărilor îi înconjoară din plin. Eu sunt străin, de astfel de lucruri, niciodată n'am încercat să destelenesc terenul în felul acesta. În loc să-mi fac această datorie, eu îi judecam și pe credincioși și pe necredincioși. Acum văd ce lenes am fost. Toată răspunderea vine peste mine. Într'un grup de predicatori din bisericile orașului nostru unul a zis: „De starea această a bisericilor predicatorii sunt vinovați, dacă vor sta așa mai departe, toți vor merge în iad.” L-am privit mirat, recunosc că avea dreptate.

De la noi predicatorii Dumnezeu va cere sufletele tuturor care vor merge în iad. Dorim revărsarea binecuvântării? Să rugăm pe Duhul lui Dumnezeu să nu ne lase până nu ne va trezi întâi pe noi, apoi pe fiecare membru, apoi țara întreagă.

(Urmare din pag. 6-a)

Pentru că sunt familii în care copiii și tinerii cresc într-o atmosferă adevărat creștinească. Viața creștină exemplară a părinților și stăruința lor sfântă, câștigă pe copii și tineri pentru Domnul Isus.

2. *Să ne umilim* înaintea Domnului pentru că sunt mulți care nu prețuiesc familia ca o instituție Dumnezeuască, ci ca un mijloc de a-și satisface plăcerile trecătoare. Cărtesc, vorbește în chip ușuratic și cred familia ca o povară.

Pentru că sunt familii creștine în care nu se cîstește zilnic cuvântul Domnului și nu este oră de rugăciune familială, ci dimpotrivă sunt certuri și neînțelegeri.

Pentru că sunt familii creștine în care aducerea copiilor la Domnul este complet neglijată. Purtarea părinților în fața copiilor are un efect dezastruos asupra inimii și caracterul lor pentru viitor. Astfel unii din copii credincioșilor devin membrii în biserică lui Hristos fără ca ei să se fi pocăit sau să fi primit pe Domnul Isus în inimă ca Mântuitor și Domn.

3. *Să ne rugăm* Domnului ca El să ne ajute să prețuim familia dându-i adevărata importanță și valoare ce o are ca o instituție Dumnezeuască.

Ca în fiecare familie creștină cuvântul Domnului să fie prețuit, citit și trăit. Ca fiecare familie să devină un altar al rugăciunii.

Ca în fiecare familie să fie interesul mare și deosebit pentru aducerea copiilor și tinerilor la Domnul Isus. Ca viața părinților să aibă o influență bună asupra caracterului și inimilor pentru a-L primi pe Domnul Isus ca Mântuitorul lor personal și ca Domnul sufletului și vieții lor.

Joi, 9 Ianuarie 1941.

Națiunea

De citit: Psalmul 65, 1—13; Daniel 9, 1—10; 1 Timotei 2, 1—4.

1. *Să mulțumim* Domnului pentru darurile bune și frumoase specifice Națiunii noastre.

Pentru fertilitatea pământului, pentru bogățiile și frumusețile naturale pe care Dumnezeu le-a dat în stăpânire Națiunii române.

Pentru oamenii de valoare ai națiunii române și pentru conducătorii buni și înțelepți de care ne-a făcut Dumnezeu parte.

Să mulțumim Domnului pentru că în vremuri atât de tulburi, ne-a ferit până acum, de grozăviile războiului.

2. *Să ne umilim* înaintea Domnului pentru că n'am prețuit cum se cuvenea și n'am dezvoltat îndeajuns darurile și aptitudinile cu care ne-a înzestrat Dumnezeu. Pentru că în multe cazuri aceste daruri și aptitudini au fost rău și greșit întrebuințate.

Pentru că n'am prețuit și folosit cum

se cuvenea bogățiile și frumusețile naturale ale pământului dat de Dumnezeu în stăpânire Națiunii române.

Pentru că n'am mulțumit și n'am fost recunoscători Domnului, cum se cuvenea, pentru toate bunurile date. Pentru că unii au făcut din aceste daruri Dumnezeucești, o preină de trândăvie, de plăceri nedemne și chiar de necinste.

Pentru păcatele poporului nostru, pentru nepăsarea lui față de Dumnezeu și Cuvântul Său, pentru ura care mai există între frate și frate de același sânge. Pentru că nu ne iubim cum s'ar cuveni și nu ajutam cum ar trebui pe cei căzuți în diferite nevoi și lipsuri.

3. *Să ne rugăm* Domnului ca El să binecuvinteze poporul Român cu un smț deosebit pentru a putea prețui darurile firești cu care ne-a înzestrat pentru a le dezvolta cât mai mult posibil și pentru a le întrebuința cât mai bine pentru a slăvi pe Dumnezeu, pentru binele aproapei, al nostru personal, cu un cuvânt pentru binele și progresul Națiunii.

Pentru M. S. Regele Mihai I, pentru familia Regală, pentru Conducătorul Statului, pentru Guvern și pentru toate autoritățile, ca Dumnezeu să le ajute cu înțelepciune și pricepere pentru a conduce Națiunea română în pace, cu dreptate, cu cinste și demnitate, asigurându-i un loc de vază în rândul popoarelor pământului.

Să ne rugăm Domnului pentru a feri țara noastră de grozăviile războiului, pentru pacea și liniștea internă, pentru ca să înceteze ura, ce mai există între frate și frate, pentru ca în pace și bună înțelegere să viețuim cu toți. Pentru frații noștri rămași în teritoriile cedate și să nu-i uităm niciodată. Să ne rugăm pentru libertatea religioasă în țara noastră.

Vineri, 10 Ianuarie 1941.

Misiunea creștină în lume

Textul: Matei 24:14.

De citit: Psalm 2:8; 22:27; 68:31; 96:3. Isaia 2:2; 11:9; 42:4. Daniel 2:44, 45. Malahi 1:11. Matei 28:19. Marcu 16:15. Luca 24:47. Fapte 16:9; 26:17, 18. Apocalips 14:6.

Biserica lui Hristos este organismul prin care El trăiește în lume. Lucrarea Lui pe pământ depinde de Biserica Sa. Biserica lui Hristos nu este nici ziduri, nici sacramente. Ea este viață și acțiune. Biserica lui Hristos o constituie toate viețile credincioșilor. Acești credincioși sunt mântuiți dela păcat, deci, ei nu mai trăiesc în păcat. Acești credincioși sunt mântuiți pentru serviciu, pentru a lucra în împărăția Mântuitorului lor. Hristos lucrează cu mâinile credincioșilor, umblă cu picioarele lor, simțește cu inima lor, vorbește cu gura lor, se mișcă pe pământ și cheamă lumea la Sine

prin viețile lor. Dacă eu, care spun că sunt creștin, nu folosesc mâinile mele pentru El, însemnează că El nu poate lucra. Dacă eu nu alerg pentru El cu picioarele mele, însemnează că El nu poate duce Cuvântul Lui de mângâiere, Cuvântul Lui dătător de viață, Cuvântul Lui mântuitor, la cei ce se pierd aproape și departe. O, cât de mare răspundere au creștinii pentru Evanghelia, pe care au primit-o dela Hristos!

1. *Să mulțumim*. Să mulțumim lui Dumnezeu pentru oastea mare a misionarilor din trecut, cari au lăsat totul pentru Hristos și au dus Evanghelia peste toate continentele, până în insulele cele mai îndepărtate ale pământului. Să mulțumim lui Dumnezeu pentru misionarii cari și astăzi reconstruiesc din viețile lor, lumea noastră veche, stricată și putredă în păcatele ei. Să mulțumim lui Dumnezeu pentru acei cari se pocăiesc și astăzi și dovedesc puterea Evangheliei lui Hristos în veacul nostru. Să mulțumim pentru acei cari dau torța misionarilor din mână în mână și susțin flacăra ei sacră cu interesul lor, cu banul lor și cu viețile lor. Să mulțumim pentru Misiunea între leproși și pentru misionarul ei. Să mulțumim pentru Misiunea în Nigeria și Misionarul ei. Să mulțumim pentru misiunea în Moldova și misionarul ei. Să mulțumim Domnului că încă n'a închis ușa pentru neamuri și astfel mai pot fi mântuite multe suflete cari trăiesc sub condamnarea păcatului și a morții.

Sâmbătă, 11 Ianuarie 1941.

Biserica

Textul: Ioan 15:1—17.

Biserica lui Hristos cuprinde pe credincioși din lumea întreagă. Toți acei cari iubesc numele Lui și se încerd în El. Să ne rugăm unul pentru altul — ca Impărăția Lui să vină și slava Lui să fie mare.

1. *Să mulțumim*. Să mulțumim lui Dumnezeu că a iubit Biserica și Și-a dat viața pentru ea.

Că Se interesează și azi de spiritul și bunul mers al Bisericii.

Că a trimis Duhul Sfânt să o conducă.

2. *Să ne umilim*. „Dacă poporul Meu peste care este chemat Numele Meu, se va smeri, se va ruga, și va căuta Fața Mea, și se va abate dela căile lui rele — îi voi ierta păcatul, și-i voi tămădui țara”.

3. *Să ne rugăm*. „Vie Impărăția Ta.” Sfîntește biserica Ta. Curățește-o ca să se înfățișeze înaintea Ta, slăvită, fără pată, sfântă și fără prihană.

Să ne rugăm ca Biserica să înțeleagă misiunea ei și să fie curățioasă în lumea această plină de ură și răzbuare. Curățioasă să condamne păcatul oriunde ar fi și să fie iubitoare, curată și vie.